

TOTEM

č.2/ roč. XI

ÚVODNÍ SLOVO

Opět po čase Vás vítám u dalšího čísla občasníku Totem. Toto číslo jsem měl v plánu vydat zhruba v půlce března, a tak, i když je již duben, se toto číslo věnuje střediskovému a oddílovému dění v lednu a v únoru. Jedním z důvodů, proč tomu tak je, je fakt, že na toto psaní mi zbývá stále méně času a druhým a myslím si, že i důležitějším faktem je, že mě nebaví stále někoho urgovat, aby dodal článek. Nyní již k samotnému číslu. V minulém čísle jsem obnovil rubriku „soutěž Totemu“ a nyní již po jednom čísle ji opět ukončuji, a to z toho důvodu, že na otázky z minulého čísla mi nikdo neodpověděl. Nyní již Vám popřeji příjemné počtení.

ALBI

OBSAH TOTEMU

Úvodní slovo a obsah totemu	2
Oddíl Meďátek	3
Oddíl světlušek	4
Oddíl vlčat	5
Oddíl Slunečnic	6
Oddíl Mohykánů	6
Střediskové dění	7
Slovo závěrem a tiráž	11

ODDÍL MEĎÁTEK

Od Vánoc už utekly dva měsíce. Za tu dobu se Meďátka stihla dostat po stopách cestovatele až na Antarktidu, kde je uvítali Eskymáci. Nejdříve byli k dětem nedůvěřiví, ale to se změnilo, když se jim děti představily a zahrály si s nimi přátelskou koulovačku. To jejich přátelství utvrdilo a Eskymáci byli ochotní vzít děti i do své vesničky. Zde si pro děti Eskymáci nachystali několik úkolů. Ti nejstarší si vyzkoušeli rozdělávání ohně včetně jeho přípravy. Ostatní děti chytaly ryby a házely sněhovými koulemi na sněhuláky. Chytání ryb přilákalo k vesnici ledního medvěda, kolem kterého se děti musely proplížít k ohni, kam si medvěd netroufl. Do vesničky přišel o pomoc poprosit i tučňák, jemuž se ztratily děti a ke

kterým se lze dostat jen přes ledové kry. Meďátka je však hravě přeskákala a malé tučňáky zachránila. Nakonec jim ještě Eskymáci předvedli, jak se staví iglú, což si děti samozřejmě také vyzkoušely. Z Antarktidy vedly stopy našeho cestovatele až do Austrálie, kde měl cestovatel zanechat další dopis. Děti ovšem cestou za tímto dopisem narazily na domorodce, protože ale nevěděly, jak se takový domorodec chová a zda by jim něco neudělal, raději se kolem něj proplížily. Hned jak ho obešly, našly dopis, přestaly být ostražitě a daly se do čtení. V tom je ale přerušil jakýsi hlas. Za nimi stál domorodec a ptal se jich, kdo jsou. Meďátka byla

chvilku zaskočena, ale poté mu vše řekla. Domorodec jim uvěřil, a protože byl dlouho sám, chtěl si s dětmi zahrát pár her. Uspořádal tedy Australské hry, které se skládaly z několika disciplín. Děti se musely plazit jako krokodýl, skákat jako klokan a přehupovat se jako opice po liáně. Na závěr nás domorodec naučil jejich tradiční píseň a vyrobil pro nás i pamětní listy, kterými se s námi rozloučil.

Kromě výprav za cestovatelem se Meďátka na pravidelných schůzkách naučila základy první pomoci, kde jsme si řekli, co je dezinfekce, naučili jsme se zalepit malou ránu, řekli si, jak ošetřit odřeně koleno atd. Také jsme si povídali o krizových situacích, například co dělat venku při bouři, když se ztratíme nebo když potkáme neznámého psa. Káně

ODDÍL SVĚTLUŠEK

Leden

V lednu jsme po prázdninách začaly trochu zvolna a po celý měsíc jsme se na schůzkách věnovaly vyrábění, na rozdíl od učení se nových dovedností. Kromě hraní her venku i vevnitř jsme tedy vyrobily čepičky z vlny a toaletního papíru, origami a stříhané obrázky. Mnoho světlušek se

zúčastnilo tříkrálové sbírky dne 5. 1. a sešly jsme se i další sobotu, 12. 1., na odpoledni deskových her. Hrály jsme známé, ale i poměrně neznámé hry, popíjely jsme čaj, dojedly zbytky cukroví, zpívaly a celé odpoledne si, i přes malý počet účastnic, užily.

Anča

Výprava do obory

Dne 16. 2. 2019 jsme uspořádaly výpravu do obory za zvířátky. Sešly jsme se ráno na autobusovém nádraží v Dobrušce a autobusem jsme jely do Opočna, kde jsme vystoupily. Jelikož autobus nestaví přímo u obory, musely jsme si k oboře dojít a byl to vcelku zážitek, protože jsme nešly po silnici. Vše jsme ale úspěšně zvládly. V oboře jsme chytly opravdu krásné

počasí a příroda byla opravdu kouzelná. Také jsme viděly hned několik zvířátek. Ke konci jsme stihly i pár her a tím jsme si dle celoroční hry dodělalý zásoby na zimu. Zpátky jsme jely opět autobusem.

Market

ODDÍL VLČAT

Únor – Vlčácký “zmzlínek”

Po několika fiascích s účastí (kvůli tomu, že jsou všechny děti na lyžáku) jsme se letos rozhodli v lednu a v únoru celo-oddílové akce nepořádat. V únoru jsme se staršími kluky vyrazili na dvojdenní výpravu. V sobotu před polednem jsme nasedli na autobus, který nás dovezl na náměstí v Novém Hrádku.

Po vyzvednutí dalšího člena

a překonání několika komplikací s nezkušeností členů výpravy jsme nasadili tempo a kolem půl páté odpoledne jsme dorazili do Kutlíku u Olešnice, který jsme si pro tuto akci zapůjčili od Mohykánů. Tam jsme uvařili večeři, usušili co se dalo a přečkali noc. V neděli jsme vyklidili chatu a po krátkém pochodu na náměstí v Olešnici jsme autobusem odjeli domů.

Březen – filmová noc

Prvního března se uskutečnila vlčácká filmová noc. Velkou klubovnu jsme využili jako kino s plným servisem a stihli jsme si promítnout dva filmy. Akce však trvala jen jeden večer a po skončení druhého filmu šly děti domů.

Na konci měsíce ještě plánujeme jednodenní akci zaměřenou na první pomoc včetně „simulačky“, po které bude pro starší děti následovat plavecká schůzka.

Koumes

ODDÍL SLUNEČNIC

Dva měsíce jsou zase velmi rychle za námi. Máme tu nový rok 2019. V minulém roce se naše poslední společné setkání s oddílem uskutečnilo v prosinci. Měly jsme Vánoční výpravu nedaleko Dobrušky v Mastech. Na této výpravě jsme se společně ohlédly za minulým rokem, daly zvířátkům zeleninu a ovoce

a předaly si dárečky. Na Štědrý den několik z nás v kostele Sv. Václava rozdávalo betlémské světlo, které je symbolem narození Ježíška. Na začátku února nás čekala další výprava. Tentokrát jsme jely navštívit skautskou klubovnu do Červeného Kostelce na celý víkend. Přes víkend měly holky pomocí indicií vypátrat

vraha, který se schovával někde mezi námi vedoucími. I přes několik nástrah se to holkám povedlo. Na konci února, a to přesně 22. 2., jsme oslavily Den Sesterství se všemi skautkami v našem středisku. Společně jsme zpívaly, hrály hry a vyráběly holubici, symbol pro letošní Den Sesterství. Konečně se nám začíná probouzet příroda, a proto i my s holkami začneme chodit více ven. V dubnu nás čeká okresní kolo Svojsíkových závodů, na které se nezapomínáme řádně připravovat. Tak nám držte palce, aby se vše vydařilo.

Za oddíl Slunečnic Johanka

ODDÍL MOHYKÁNŮ

Oddíl Mohykánů se začátkem nového roku nezahálel. Hned v lednu jsme vyrazili na výpravu do Orlických hor, kde jsme na běžkách dojeli ze Šerlichu přes Velkou Deštnou a Jedlovou v Orl. horách až do Deštného. Počasí nám

přálo a i přes nízkou účast a autobus, který nepřišel jsme si výpravu užili. V březnu jsme vyrazili do Provozského údolí, abychom zjistili, jaké dovednosti vypilovat na blížící se Svojsíkův závod a zahráli si pár her. Tam

nám sice počasí nepřálo, ale i tak jsme si z výpravy odnesli skvělé zážitky. V březnu chystáme ještě jednu výpravu, a to na Nový Hrádek, kde plánujeme přespat v místní Sokolovně. Dudy

STŘEDISKOVÉ DĚNÍ

Turnaj v karetní hře Bang!

Dne 28. 12. 2018 se konal ve skautských klubovnách v Dobrušce již 7. ročník karetní hry Bang! Sedmáct ostřílených hráčů se sešlo mezi vánočními svátky ve velkém sále v Domašínské ulici. Už ve dvě hodiny odpoledne začínala první kola a zápasilo se téměř do večera. Hra se hrála na třech herních stolech dle klasického režimu, jak jsme všichni už zvyklí z minulých let a dle „bangových“ pravidel.

Navíc každé herní kolo bylo bodováno. Vítěz byl samozřejmě pouze jeden. Všichni zúčastnění dostali na konci pamětní placku a po úklidu se šlo domů. Věřím, že se akce shledala s úspěchem a za rok se bude tento již tradiční turnaj opakovat.

Honza

Malý Velký Ples Džungle

Jak je již tradicí, tak i letos se uskutečnil ples našeho skautského střediska, a to

opět pod hlavní taktovkou kmene R&R. Tématem tohoto roku byla džungle.

Jak již bývá zvykem, mnozí účastníci plesu se snaží svou vizáž, více či méně, tématu plesu přizpůsobit, a tak i letos bylo k vidění nespočet osobitých výtvorů. Ples se konal 2. února v krásně tematicky vyzdobeném Kulturním domě v Dobrušce, za což hlavní zásluha patří Máje Luštinové a všem jejím pomocným skřítkům. Zahájen byl krátce po půl deváté proslovem střediskové vedoucí Efky Pavlové. Následovalo

předtančení skupiny Akcent a pak byl již parket otevřen pro všechny, kteří do sálu ten večer zavítali. Plesare letošním ročníkem provázela celovečerní hra, připravená Aničkou Karnoldovou a Katkou Voglovou. Při hře bylo za úkol vybarvit obrazec na papíře podle předlohy, která však byla na několik částí rozeseta na stěnách místnosti. Účastníci, pokud se do hry zapojili, tak byli nuceni zavítat i na opačný konec sálu, než kde se nacházel jejich stůl, a tak mohli aktivně strávit „pauzové“ okamžiky kapely Medium, která ten večer hrála k zábavě a tanci. Vítěz této soutěže byl vyhlášen na závěr večera a odnesl, resp. odnesla si cenu v podobě nádherného dortu ve stylu džungle. V průběhu večera se pak uskutečnila ještě jedna soutěž, kterou si pro tamní

účastníky připravili moderátoři plesu, Martin Obršál a Johča Gregorová. Šlo o soutěž, kdo je největší opice, tedy spíše opičák, neboť se soutěže účastnili pouze muži. Soutěžilo se v jedení banánu a titul opičího krále pak vyhrál ten, kdo jej snědl nejrychleji. Obzvláště bohatá byla letos tombola, kterou měla pod taktovkou Kristýnka Obršálová, avšak Ti, kdo chtěli vyhrát nějakou cenu z nepřeberného množství věcí, si letos museli

s nákupem losů pospíšet, neboť šly, jak se říká, na dračku. Vrcholem plesu pak bylo půlnoční překvapení zinscenované reinkarnací Daniela Nekonečného pod taktovkou Martina Dítěte a jeho věrných samba tanečníků a tanečnic, prskavek a rrrrrrrytmu hudby, samozřejmě zde pro všechny milášky nechyběl ani sám Dan, kterého ztvárnil Wiki.

Po půlnoci se ples přesunul do své závěrečné fáze, nicméně to mu neubíralo na energii, o kterou se všichni návštěvníci společně zasloužili. Vše však má svůj konec, a proto kolem druhé hodiny ranní skončil i letošní Malý-Velký ples v džungli. Pár pozůstalých jedinců se tak odebralo ke sklizni a odvozu harampádí a šlo se domů spát s myšlenkou, v jakém duchu se asi ponese ples v roce 2020.

Radek

Den sesterství

V pátek 22. 2. 2019 se uskutečnila naše již tradiční oslava Dne sesterství. Kolem 16. hodiny se začaly scházet holčičky z Meďátek, světlušky, skautky, rangers, a také oldskautky nás přišly navštívit. Složení bylo věkově opravdu pestré. Pro ty, kteří nevědí, o co se jedná: Na celém světě slaví skautky tento den

k příležitosti a připomínce založení dívčího skautingu Olave-Baden Powell. Letošním mottem bylo 110 let dobrodružství a jakýmsi symbolem se stala holubice, která představovala svobodu, jež si opravdu teď můžeme my užít a měli bychom si jí více vážit, protože víme, že ne všichni ji můžou zažívat. Vzhledem k tomu, že je nás

docela dost, sešly jsme se v pastoračním centru u kostela v Dobrušce. A co bylo na programu? Starší si mohly vyměňovat zážitky, zkrátka si jen uvolněně povídat, mladší si mohly jít zahrát hry. Všechny jsme si pak složily z papíru holubičku, abychom se držely letošního symbolu, a do takové velké holubice jsme se podepsaly. Dále jsme si zpívaly, dívaly se na fotky z táborů a u toho všeho si pochutnávaly na všemožných dobrotách, za které všem moc děkujeme! Na závěr jsme se rozloučily Gilverským kruhem a s myšlenkou, že se těšíme zase na za rok, jsme odcházely domů.

Maruška

Výroční sněm

Jako každoročně se i letos konal Výroční sněm. V sobotu 23. února se již dopoledne sešlo několik vedoucích, kteří společně uklidili celou klubovnu, aby byla připravena na večerní setkání. Odpoledne se pak sešla další parta, tentokrát to byli „ovarníci“ a jejich pomocníci. Jejich činnost spočívala v přípravách všeho potřebného na

tradiční sněmovní ovárek a nachystání konírny k posezení s jeho konzumací. Kolem šestnácté hodiny začalo být rušno v kuchyňce a přilehlých prostorách, kde se pod rukama vedoucích pomalu zaplňovaly tácy jednohubkami rozličných chutí a barev. Zbývalo nachystat lavice, projektor, plátno a mohlo se začít. V 18 hodin byl skautskou hymnou zahájen Výroční sněm. Na začátku promluvila vedoucí střediska. Než bylo prezentováno střediskové dění za uplynulý rok, vzpomněli jsme minutou ticha na dva členy oldskautského oddílu, kteří již mohou střediskové dění sledovat pouze ze skautského nebe, sestru Libuši Hemerovou a bratra Karla Štětinu. Poté proběhlo promítání prezentační činnosti

střediska a jednotlivých oddílů, Katka nás seznámila také s hospodařením střediska a rozpočtem na rok následující. Tato, řekněme, „oficiální“ část sněmu byla zakončena zpěvem skautské večerky a zhotovením nezbytné dokumentační společné fotografie přítomných. A pak už následovalo hodování, povídání a zpívání, které se různě střídalo a prolínalo celou klubovnou. Letos jsme měli i jedinečný zážitek, naučili jsme se (někteří) cupovat ovčí vlnu a tím ji připravovat na předení.

Tento zážitek nám zprostředkovala Bambule (pro mladší Lenka Frymlová), která tímto způsobem chystala vlnu na svetr pro svého manžela Kozla (Zdeňka), který je nadšený lyžař „jasankář“ a samosebou nemůže lyžovat v ničem jiném, než ve svetr z pravé ovčí vlny. Výše zmíněná činnost nám nejtvrdejším vydržela za doprovodu kytar až do druhé hodiny ranní, kdy jsme usoudili, že už je čas jít spát. Mezitím klubovnu opustili i ostatní, nejvíce lidí bylo soustředěno v roverovně, odkud se na nás „dračky“, jak jsme byly chybně označovány, chodili se shovívavým úsměvem dívat. V neděli v devět hodin ráno jsme se sešli, abychom klubovnu i venkovní prostory uklidili, tím byla učiněna definitivní tečka za Výročním sněmem. Myslím, že se akce vydařila. Díky všem, kteří přiložili ruku k dílu. Efka

SLOVO ZÁVĚREM

Právě jste dočetli další číslo Totemu. Doufám, že jste si jeho čtení užili a pevně věřím, že se najdou členové našeho střediska, kteří mi pomohou tuto káru táhnout, aby Totem mohl pokračovat, protože na toto opravdu přestávám mít čas a opravdu mě přestává bavit pořád někoho honit, aby mi napsal článek. Už ani nebudu slibovat, že nějaké další číslo bude a nerad bych, aby Totem úplně zanikl.

ALBI

TIRÁŽ

Redakční rada: Jiří Hanousek (Albi) (hanousekjiri18@gmail.com)

Redakční mail: obeznik.totem@email.cz

Přispěli: Jiří Hanousek (Albi), Jan Pumr (Káně), Anna Karnoldová, Markéta Štaffová, Matěj Pavel (Koumes), Johana Gregorová, Ondřej Dudášek (Dudy), Jan Chmelař, Radek Wildmann, Eva Pavlová (Efka)

Autoři Fotografii: Markéta Luštinová, Klára Uhlíková, Ada Kučerová, Matěj Pavel, Pavel Chmelař, archiv

Tisková a gramatická korektura: Jiří Novák (Ifík)

Fotografie na úvodní stránce: Téma plesu – Džungle, foto z archívu